

FEESTWEEK 'Bewoners, maar ook familie en personeel, konden wel een feestje gebruiken'

Een halve eeuw Meerleven

Voor de deur staan twee enorme opblaasfiguren: een man met rollator en een vrouw met wandelstok. Binnen hangen overal ballonnen en slingers en is veelvuldig het cijfer 50 te zien. Je hoeft geen helderziende te zijn om te begrijpen dat bij ouderenzorgcentrum Meerleven in Bennebroek dinsdag het 50-jarig jubileum gevierd wordt.

Frenk Klein Arfman
stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Bennebroek ■ De benedenverdieping rondom de restauratieruimte van de zorglocatie van Kennemerhart (één van de negen in totaal) is omgetoverd tot een klein feestzaaltje. Op een buitenplaatsje staat ook nog een feesttent. Binnen en buiten zitten tientallen senioren op stoelen verheugd te wachten op wat komen gaat.

Op zich had een taartje afdoende kunnen zijn. Veel van de bewoners, van wie een deel kampt met dementie in al zijn gradaties, zal het een zorg zijn dat Meerleven vandaag een halve eeuw bestaat. Maar een feestje, daarvoor zijn ze - zeker na de zware coronaperiode - altijd te porren, weet Anita Koopman. En zij kan het weten, want met haar 35 ('of 34') dienstjaren weet ze wel hoe de pap hier gegeten wordt. „Het afgelopen anderhalf jaar is het zwaar geweest door de coronamaatregelen. Bewoners, maar ook familie en personeel, konden wel een feestje gebruiken.” Lachend vult ze aan: „Waar dat feestje dan voor is, zal de meesten niet uitmaken. Als er maar een feestje is.”

In de 35 jaar dat ze werkzaam is in de zorg, heeft ze veel zien veranderen. „De voornaamste verandering is toch wel dat mensen langer thuiswonen. De mensen die nu bij ons komen wonen, zijn ouder en meestal in slechtere gezondheid. Vroeger gebeurde het dat mensen nog twintig jaar bij ons woonden, dat komt nu vrijwel niet meer voor.”

Zeventiger jaren

Terwijl drankjes en hapjes rondgaan, geserveerd door het vandaag in zeventiger jaren kleding gestoken personeel, worden in de feesttent wat toespraken gehouden. Bestuursvoorzitter Audrey van Schaik roept het personeel en de vrijwilligers afzonderlijk naar voren voor een applaus. Mevrouw Teeuwen mag een bloemetje komen ophalen, omdat zij het langst (vijftien jaar) bij Meerleven woont. De heer Gabel krijgt ook een bosje

Het Meerleven-personeel in kleding van de jaren zeventig bij de opening van de feestelijkheden.

FOTO'S UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

ruikers overhandigt. Hij werkte lang bij de technische dienst van Meerleven en is nu zelf bewoner. De feestvreugde werd voor hem helaas flink getemperd door het overlijden van zijn vrouw, afgelopen week.

Eline van Hooff (32) werkt ook alweer zeven jaar bij Meerleven. Zij draait haar diensten op de gesloten afdeling, waar mensen worden verzorgd die kampen met ernstige dementie. Zwaar werk, maar ze doet het met liefde. „Elke dag is anders. En natuurlijk maken we soms schrijnende situaties mee. Deze mensen zijn alles kwijtgeraakt en zijn soms zeer gedesoriën-

”
U bent 98, u mag weleens iets vergeten

teerd. Maar met humor kom je ook die momenten door.” Over Meerleven is ze lovend: „Ik zou mijn moeder hier zo laten wonen.”

Playback-optredens

Enkele medewerkers verzorgen inmiddels playback-optredens. Terwijl twee verzorgsters vanuit een heus bed 'Ik lig op mijn kussen stil te dromen' playbacken, wiegt een oudere dame haar handen op de maat van de muziek heen en weer. Qua dansbewegingen is dit het maximale dat ze nog te bieden heeft. Maar de lach op haar gezicht maakt duidelijk dat dat in ieder geval vandaag meer dan genoeg is. Zodra de muziek stopt, zoekt ze met haar linkerhand onmiddellijk weer naar haar drankje. Een medewerkster reikt het haar aan.

Binnen vechten sommige bewoners tegen de slaap, een enkeling heeft die strijd al verloren. Maar Adrienne Luyben (82) inhaleert de festiviteiten nog met volle teugen. „Ik woon hier nu vijf jaar. Ik kwam hier omdat ik kampte met stevige

depressies. In het begin deed ik alles zelf. Ik was zo ongeveer de enige die haar eigen boodschappen deed.” Maar een hartaanval en diabetes maakten haar minder mobiel. „Dat was een moeilijke periode. Vooral als je op je kamer zit en de deur gaat dicht... Wat moet je dan? Maar ik heb langzamerhand mijn weg gevonden. Ik puzzel nu graag en kijk alle dierenprogramma's die ik kan vinden in de gids.”

Natuurlijk had ze graag dingen anders gehad, maar ze koestert wat ze nu heeft. „Ik ben lastig geweest voor mijn kinderen, maar ze zijn altijd blijven komen. Daar ben ik ze dankbaar voor. En ik heb altijd lieve mensen getroffen die me hier verzorgden. Dat heeft me ook erg geholpen.”

Vrijwilligers

Agnieszka Kulenty is coördinator voor de vrijwilligers. Vandaag maakt ze foto's en filmpjes van het feest. „Er werken hier nu vijftien vrijwilligers. Steeds meer durven na die coronaperiode weer te beginnen. Maar we zouden heel goed meer vrijwilligers kunnen gebruiken. Flexibel of wat vaster. Gewoon, om met mensen te wandelen, een praatje met ze te maken of om te helpen met het serveren van de koffie. Je krijgt er een soms prachtige glimlach voor terug.”

Het feest zal de komende dagen nog voortduren. Maar in een hoekje is een dame nu al stevig inge-

Feestweek

De bewoners van Meerleven gaan een feestelijke week tegemoet. De taart, speeches, playbackshow en het personeel gekleed in de mode van 1971 waren nog maar het begin. De overige dagen worden de bewoners onder andere uitgenodigd voor een ritje met de paardentram en getraakteerd op optredens van de Noordwijkerhoutse zanger Paul Sellers en luchtdirigent Richard van Roessel.

dommeld. Boven haar rolstoel zweven drie gouden ballonnen. Verzorgster Ingrid gaat bij haar zitten en pakt zachtjes haar hand vast. Wat de oudere dame zegt, is niet te verstaan, maar wel te herleiden uit de antwoorden van Ingrid: „We bestaan vijftig jaar... Nee, u woont hier nog geen vijftig jaar, hoor... Dat is toch geen probleem, u bent 98, dan mag u weleens iets vergeten.”

Die laatste etappe op weg naar de finish is voor vrijwel niemand makkelijk, maar aandacht en geduld maken het in Meerleven al vijftig jaar een stukje aangenamer.

Meerleven viert feest en dat is buiten en binnen te zien.